32001L0017

20.4.2001 ОФИЦИАЛЕН ВЕСТНИК НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ L 110/28

ДИРЕКТИВА 2001/17/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА
от 19 март 2001 година
относно реорганизирането и ликвидацията на застрахователните дружества

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност и по-специално член 47, параграф 2 и член 55 от него,

като взеха предвид предложението на Комисията [1],

като взеха предвид становището на Икономическия и социален комитет [2],

в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 от Договора [3],

като имат предвид, че:

(1) Първата Директива 73/239/ЕИО на Съвета от 24 юли 1973 г. относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно достъпа до и упражняване на пряката застрахователна дейност, различна от животозастраховане [4], допълнена от Директива 92/49/ЕИО [5], и първата Директива 79/267/ЕИО на Съвета от 5 март 1979 г. относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби за осъществяване на дейността на пряко животозастраховане [6], допълнена от Директива 92/96/ЕИО [7], предвиждат предоставянето на единно разрешение за застрахователните дружества от страна на надзорния орган на държавата-членка по произход. Това единно разрешение позволява на застрахователното дружество да извършва своята дейност в рамките на Общността чрез свободно предоставяне на услуги, без да е необходимо друго разрешение от приемащата държавата-членка и само с разумния надзор, упражняван от надзорните органи на държавата-членка по произход.

(2) Директивите по отношение на застраховането, които предвиждат предоставянето на единно разрешение за застрахователните дружества, валидно за цялата Общност, не включват правила за координация в случай на процедури по ликвидация. Застрахователните дружества, както и другите финансови институции, са изрично изключени от полето на приложение на Регламент (ЕО) № 1346/2000 на Съвета от 29 май 2000 г. относно процедурите по несъстоятелност [8]. За гарантиране на доброто функциониране на вътрешния пазар и за защита на кредиторите бяха изготвени на нивото на Общността координирани разпоредби, отнасящи се до процедурите по ликвидация на застрахователните дружества.

(3) Необходимо е координираните разпоредби да се изготвят така, че когато се предприемат мерки за реорганизация от компетентния орган на дадена държава-членка, за да се запази или възстанови финансовата стабилност на застрахователно дружество и за да се предотврати в рамките на възможното неговата ликвидация, то тези мерки да повлияят върху положението му в цялата Общност. Реорганизационните мерки, които попадат в обхвата на настоящата директива, са тези, които се отнасят до вече съществуващите права на страните извън тези на самото застрахователно дружество. Мерките, визирани в член 20 от Директива 73/239/ЕИО и в член 24 от Директива 79/267/ЕИО следва да бъдат включени в полето на приложение на настоящата директива, при положение че отговарят на условията, съдържащи се в определението на реорганизационните мерки.

(4) Настоящата директива се прилага за Общността по отношение на застрахователните дружества, така както са определени в Директиви 73/239/ЕИО и 79/267/ЕИО, чието седалище е в Общността, както и по отношение на клоновете в Общността на застрахователните дружества, чието седалище е в трета страна и по отношение на кредиторите с пребиваване в Общността. Настоящата директива не следва да урежда последиците от реорганизационните мерки и от процедурите по ликвидация спрямо трети страни.

([1]) ОВ C 71, 19.3.1987 г., стр. 5 и ОВ C 253, 6.10.1989 г., стр. 3.

([2]) ОВ C 319, 30.11.1987 г., стр. 10.

([3]) Становище на Европейския парламент от 15 март 1989 г. (ОВ C 96, 17.4.1989 г., стр. 99), потвърдено на 27 октомври 1999 г., Обща позиция на Съвета от 9 октомври 2000 г. (ОВ C 344, 1.12.2000 г., стр. 23.) и Решение на Европейския парламент от 15 февруари 2001 г.

([4]) ОВ L 228, 16.8.1973 г., стр. 3. Директива, последно изменена с Директива 95/26/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 168, 18.7.1995 г., стр. 7).

([5]) Директива 92/49/ЕИО на Съвета от 18 юни 1992 г. относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби за достъпа до и упражняването на дейността на прякото застраховане, не-животозастраховане и изменяща Директиви 73/239/ЕИО и 88/357/ЕИО (трета неживотозастрахователна директива) (ОВ L 228, 11.8.1992 г., стр. 1).

([6]) ОВ L 63, 13.3.1979 г., стр. 1. Директива, последно изменена с Директива 95/26/ЕО.

([7]) Директива 92/96/ЕИО на Съвета от 10 ноември 1992 г. относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби за достъп до и упражняване на дейността на прякото животозастраховане и която изменя Директиви 79/267/ЕИО и 90/619/ЕИО (Трета животозастрахователна директива) (ОВ L 360, 9.12.1992 г., стр. 1).

([8]) ОВ L 160, 30.6.2000 г., стр. 1.

(5) Настоящата директива следва да се прилага към процедурите по ликвидация, независимо дали се основават на несъстоятелност и дали са доброволни или задължителни. Тя следва да се прилага към колективните процедури, определени от законодателството на държавата-членка по произход, съгласно член 9, включващи реализацията на активите на застрахователното дружество и разпределението на приходите от тях. Процедурите по ликвидация, които без да се основават на несъстоятелността, включват за плащанията на застрахователните вземания приоритетен ред съгласно член 10, следва също да бъдат включени в обхвата на настоящата директива. Вземанията на заетите лица в застрахователното дружество, произтичащи от договори или трудовите правоотношения, би следвало да може да бъдат суброгирани чрез национална система за гарантиране на изплащането на заплатите. Такива суброгирани вземания следва да бъдат уредени от законодателството на държавата-членка по произход (*lex concursus*), съгласно принципите на настоящата директива. Разпоредбите на настоящата директива следва да се прилагат в различните случаи на процедури по ликвидация, когато е подходящо.

(6) Приемането на реорганизационните мерки не изключва откриването на процедура по ликвидация. Процедура по ликвидация може да бъде открита в отсъствието или след приемането на реорганизационните мерки и да бъде впоследствие прекратена със споразумение или с други сходни мерки, включително реорганизационни мерки.

(7) Дефиницията на клон на дружество, съгласно съществуващите принципите по отношение на несъстоятелността, би следвало да има предвид единствената юридическа правосубектност на застрахователното дружество. Законодателството на държавата-членка по произход следва да определи по какъв начин ще се разполага с елементи от активите и пасивите, останали в ръцете на независими лица, разполагащи с постоянни права, които да действат като агенти на застрахователното дружество, по време на ликвидацията на застрахователно дружество.

(8) Необходимо е да се прави разлика между компетентните органи за целите на реорганизационните мерки и процедури на ликвидация и надзорните органи на застрахователните дружества. Компетентните органи могат да бъдат административни или съдебни органи, в зависимост от законодателството на държавата-членка. Настоящата директива няма за цел да хармонизира националните законодателства във връзка с разпределението на компетенциите между такива органи.

(9) Настоящата директива няма за цел да хармонизира националните законодателства по отношение на реорганизационните мерки и на процедурите по ликвидация, но цели да се осигури взаимното признаване на реорганизационните мерки и разпоредбите в областта на ликвидацията на застрахователните дружества, които са приети от държавите-членки, както и да се осигури необходимото сътрудничество. Това взаимно признаване се осъществява в настоящата директива чрез принципите на обединението, на универсалността, на координацията, на публичността, на равното третиране и защитата на застрахователните кредитори.

(10) Необходимо е компетентните органи на държавата-членка по произход да бъдат единствени оправомощени да вземат решения по отношение на процедурите по ликвидация на застрахователните дружества (принципът на единството). Тези процедури би следвало да бъдат ефективни в цялата Общност и да бъдат признати от всички държави-членки. Активите и пасивите на застрахователното дружество, като общо правило, следва по принцип да се вземат предвид в тези процедури по ликвидация (принцип на универсалността).

(11) Решенията за ликвидация на застрахователното дружество, самите процедури за ликвидация и техните последици, както материални така и процедурни, относно лицата и съответните правоотношения, следва да са съобразени с националното законодателство на държавата-членка по произход (*lex concursus*), освен ако не противоречи на настоящата директива. Следователно всички условия, необходими за откриването, провеждането и приключването на процедурите по ликвидацията, следва да се провеждат съгласно законодателството на държавата-членка по произход. За да може настоящата директива да се приложи възможно най-лесно, тя следва да съдържа пълен списък на елементите, които, по-специално, са в прерогативите на законодателството на държавата-членка по произход.

(12) Надзорните органи на държавата-членка по произход и тези от всички други държави-членки следва да бъдат надлежно и незабавно информирани за откриването на процедура по ликвидация (принципът на координацията).

(13) От съществено значение е застрахованите лица, сключващите застраховки, бенефициерите, както и всяка потърпевша страна, разполагащи с правото за пряк иск срещу застрахователното дружество за вземания вследствие на застрахователни действия, да бъдат защитени в рамките на процедурите по ликвидация. Тази защита не следва да се разпростира върху вземания, които не са резултат от задължения по застрахователни договори или по застрахователни операции, а са в областта на гражданската отговорност за действия на даден агент в рамките на преговори, за които, по силата на закона, който се прилага за договора или за застрахователната операция, той не е лично отговорен по договора или по конкретната застрахователна операция. За да се постигне тази цел, държавите-членки следва да гарантират специален режим за третиране на кредиторите по застраховката според една от двете методики, предвидени в настоящата директива. Държавите-членки могат да изберат между предоставянето на пълно предимство на застрахователните вземания спрямо всички други вземания, отнасящи се до представителните активи на техническите резерви и да предоставят специално ниво за застрахователните вземания, които могат да бъдат предпочетени само от вземанията по заплатите, социалните осигуровки, данъците и вещните права върху всички активи на застрахователното

дружество. Нито една от двете методики, предвидени в настоящата директива, не възпрепятства дадена държава-членка да определи степенуване между различните категории застрахователни вземания.

(14) Настоящата директива следва да осигури добро равновесие между защитата на застрахователните кредитори и тази на другите кредитори с предимство, които са защитени от законодателството на държавите-членки, а не да хармонизира различните системи на кредитори с привилегии, които съществуват в държавите-членки.

(15) Двете методики, предложени за третиране на застрахователните вземания, се приемат като съвсем равностойни. Първата методика гарантира ползването на представителните активи на техническите резерви за застрахователните вземания, втората гарантира за застрахователните вземания определено място в подреждането на кредиторите, при който случай се ползват по предназначение не само представителните активи на техническите резерви, но всички активи на застрахователното дружество.

(16) За да защитят застрахователните кредитори, държавите-членки избират методиката, която предоставя пълно предимство по отношение на представителните активи на техническите резерви и в такъв случай следва да задължат техните застрахователни дружества да поддържат редовно специален регистър за тези активи. Този регистър е полезен, защото позволява да се определят предоставените активи за тези вземания.

(17) За да се гарантира равностойността на двете методики за ползване на застрахователните вземания, настоящата директива следва да задължи държавите-членки, които прилагат методиката, описана в член 10, параграф 1, буква б), да изискват всяко застрахователно дружество да бъде в състояние да представи, във всеки момент и без оглед на предстоящата евентуална ликвидация, вземания, които по силата на тази методика могат да имат предимство пред застрахователните вземания и които са регистрирани в сметките на застрахователното дружество, чрез активи, които могат да представляват технически резерви съгласно клаузите на директивите в сила в областта на застраховките.

(18) Държавата-членка по произход следва да е в състояние да предвиди, когато правата на застрахователните кредитори са суброгирани към гаранционна схема, установена в такава държава-членка по произход, вземания по тази схема не би следвало да се ползват от третиране на застрахователни вземания съгласно настоящата директива.

(19) Започването на процедури по ликвидация би следвало да включи отнемането на разрешителното, дадено на застрахователното дружество, освен ако това разрешително не е вече отнето преди това.

(20) Решението да се започнат процедури по ликвидация, които може да имат последици в цялата Общност по силата на принципа за универсалността, следва да стане предмет на публичност и подходящо оповестяване в Общността. За да защити заинтересованите страни, решението следва да бъде публикувано съгласно нормативната уредба в държавата-членка по произход и в *Официален вестник на Европейските общности,* както и по всеки друг начин, предвиден от надзорните органи в останалите държави-членки на тяхна територия. Освен публикуване на решението, известните кредитори, живущи в Общността, би следвало да бъдат информирани индивидуално за решението и в тази информация следва да фигурират най-малко елементите, описани и изброени в настоящата директива. Ликвидаторите следва също така да информират редовно кредиторите за протичането на процедурите по ликвидацията.

(21) Кредиторите следва да имат право да представят документите си за вземанията или да приложат писмените си забележки при всяко едно ликвидационно производство. Вземанията на кредиторите, пребиваващи в държава-членка, различна от държавата-членка по произход, следва да бъдат разглеждани по същия начин като равностойните вземания, представени в държавата-членка по произход, без дискриминация, основаваща се на националност или пребиваване (принцип на равното третиране и отношение).

(22) Настоящата директива трябва да се прилага към реорганизационните мерки, предприети от компетентните органи на държавата-членка, еднакви принципи *mutatis mutandis* с тези, които са предвидени от ликвидационните процедури. Публикуването на тези реорганизационни мерки не би следвало да се допуска в случаите, когато има обжалване в държавата-членка по произход от страни, различни от самото застрахователно дружество. Когато реорганизационните мерки засягат изключително правата на акционерите, на съдружниците или на работещите в застрахователното дружество, компетентните органи би следвало да определят по какъв начин засегнатите страни следва да бъдат информирани съгласно релевантното законодателство.

(23) Настоящата директива предвижда координирани правила, които позволяват да се определи кой ще е приложимият закон по отношение на реорганизационните мерки и на процедурите по ликвидация на застрахователното дружество. Тази директива няма за цел да установи нормативни мерки от международен частноправен характер, които да посочат закона за прилагане при договорите и другите правни отношения. По-специално, тя няма за цел да регламентира норми, които да се прилагат по отношение на съществуването на договор, правата и задълженията на страните и изчислението на дълговете.

(24) Общият принцип на настоящата директива, според който реорганизационните мерки и процедурите по ликвидация се регламентират от законите на държавата-членка по произход, може да има някои изключения, когато става дума

да се защити законното доверие и сигурността на някои операции и преговори в държавите-членки, различни от държавата-членка по произход. Тези изключения могат да се отнасят до действието на реорганизационните мерки или процедурите по ликвидация, до някои договори и права, до вещните права на трети лица, до резервите на собствеността, компенсациите, обществените пазари, актове за понесени вреди до трети лица купувачи и до текущата съдебна процедура.

(25) Изключението, отнасящо се до влиянието на реорганизационните мерки и процедурите по ликвидация за някои договори и права, предвидени в член 19, следва да се ограничава до последиците, които са специфицирани и не би следвало да важи за другите въпроси в областта на реорганизационните мерки и процедурите по ликвидация, като депозирането, проверката, приемането и класирането на вземанията по тези договори и права, които би следвало да се регламентират от законодателството на държавата-членка по произход.

(26) Действието на реорганизационните мерки или на ликвидационните правила върху текущата съдебна процедура би следвало да се регламентира със закона на държавата-членка, където тече съдебната процедура относно имуществото или правото, което е отнето на застрахователното дружество, като изключение от прилаганото законодателството на държавата-членка по произход. Влиянието на тези мерки и процедури върху индивидуалните искове за съдебно изпълнение по силата на тази съдебна процедура би следвало да се регламентират от законодателството на държавата-членка по произход, съгласно общото правило формулирано в настоящата директива.

(27) Всички лица, призовани да получат или да дадат информация в рамките на комуникационните процедури, предвидени в настоящата директива, следва да бъдат задължени да запазят професионалната тайна, така както е определена в член 16 от Директива 92/49/ЕИО и член 15 от Директива 92/96/ЕИО, с изключение на съдебните органи, по отношение на които се прилагат специфични национални разпоредби.

(28) Единствено с оглед прилагането на разпоредбите на настоящата директива по отношение на реорганизационните мерки и процедурите по ликвидация в клоновете на застрахователното дружество, установени в Общността, но чието уставно седалище се намира в трета страна, държавата-членка по произход би следвало да определи страната, където се е установил клонът, а надзорните органи и компетентните органи да се смятат за органи на тази държава-членка.

(29) Когато седалището на застрахователно дружество по учредителния акт и устава се намира извън Общността и има клонове в няколко държави-членки, всеки клон би следвало да бъде разглеждан поотделно при прилагането на настоящата директива. При това положение компетентните органи и надзорните органи, както и управителите и ликвидаторите, следва да се стремят да съгласуват действията си,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

ДЯЛ I

ОБХВАТ И ДЕФИНИЦИИ

Член 1

Приложно поле

1. Настоящата директива се прилага за реорганизационните мерки и процедурите по ликвидация на застрахователните дружества.

2. Настоящата директива се прилага също така, в рамките на предвиденото в член 30, за реорганизационните мерки и процедурите по ликвидация на клоновете на застрахователното дружество, установени на територията на Общността, но чието седалище се намира извън Общността.

Член 2

Определения

За целите на настоящата директива:

а) „застрахователно дружество“ означава дружество, което е получило официалното разрешително съгласно член 6 от Директива 73/239/ЕИО или съгласно член 6 от Директива 79/267/ЕИО;

б) „клон“ означава постоянно представителство на застрахователно дружество на територията на държава-членка, различна от държавата-членка по произход, което упражнява застрахователна дейност;

в) „реорганизационни мерки“ означава мерките, които предполагат намеса на административни органи или съдебни органи, които имат за цел да запазят или възстановят финансовото положение на застрахователно дружество и които засягат съществуващи вече права на другите страни освен самото застрахователно дружество, включително, но не само, мерките, които включват възможност за спиране на плащанията, спиране на изпълнителните мерки или намаляване на вземанията;

г) „процедура по ликвидация“ означава колективна процедура или производство за реализиране на активите на застрахователно дружество и разпределение на получените средства между кредиторите, акционерите или съдружниците, според случая, което предполага задължителна намеса на административен или съдебен орган на държава-членка, включително когато това колективно производство приключва с договореност или друга подобна мярка, независимо дали производството е заведено или не за неплатежоспособност, дали е доброволно или задължително;

д) „държавата-членка по произход“ означава държава-членка, в която застрахователното дружество е получило разрешително съгласно член 6 от Директива 73/239/ЕИО или съгласно член 6 от Директива 79/267/ЕИО;

е) „приемаща държава-членка“ означава държава-членка, различна от държавата-членка по произход, в която застрахователно дружество има свой клон;

ж) „компетентни органи“ означава административните или съдебни органи на компетентните държави-членки за нуждите на реорганизационните мерки или процедурите по ликвидация;

з) „надзорни органи“ означава компетентните органи по смисъла на член 1, буква к) от Директива 92/49/ЕИО и член 1, буква л) на Директива 92/96/ЕИО;

и) „управител“ означава лице или орган, назначен от компетентните органи за провеждане на реорганизационните мерки;

й) „ликвидатор“ означава лице или орган, назначен от компетентните органи или от уставните органи на застрахователното дружество в зависимост от случая, за провеждане на процедурите по прекратяването и ликвидацията;

к) „застрахователно вземане“ означава всяка сума, дължима от застрахователното дружество на застраховани лица, сключили застраховки, бенефициери или всяка друга жертва, разполагаща с правото за действие срещу трети договарящ по отношение на застрахователното дружество, и което е в резултат на застрахователен договор или на всяка операция, визирана в член 1, параграфи 2 и 3 от Директива 79/267/ЕИО, в пряката застрахователна дейност, включително сумите, оставени в резерв за горепосочените лица, когато някои от елементите на дълга не са още известни. Премиите, които се дължат от застрахователното дружество в резултат на несключване или анулиране на споменатите застрахователни договори или операции съгласно прилагания закон за тези договори или операции преди започване на процедурата по прекратяването и ликвидацията, се разглеждат също като застрахователни вземания.

ДЯЛ II

РЕОРГАНИЗАЦИОННИ МЕРКИ

Член 3

Приложно поле

Настоящият дял се прилага за реорганизационните мерки, описани в член 2, буква в).

Член 4

Приемане на реорганизационните мерки - Приложим закон

1. Единствено компетентните органи на държавата-членка по произход са оправомощени да решават предприемането на реорганизационните мерки по отношение на застрахователното дружество, включително неговите клонове, установени в други държави-членки. Реорганизационните мерки не са пречка за откриването на ликвидационно производство от държавата-членка по произход.

2. Реорганизационните мерки са уредени със закони, наредби и процедури, приложими в държавата-членка по произход, освен ако има други разпоредби в членове 19 до 26.

3. Реорганизационните мерки действат пълноценно в цялата Общност, съгласно законодателството на държавата-членка по произход, без други формалности, включително по отношение на трети лица в други държави-членки, дори ако законодателството в тези други държави-членки не предвижда подобни реорганизационни мерки или ако тяхното въвеждане зависи от условия, които не са изпълнени.

4. Реорганизационните мерки действат в цялата Общност, от момента в който започват да действат в държавата-членка, където са предприети.

Член 5

Информиране на надзорните органи

Компетентните органи на държавата-членка по произход информират веднага надзорните органи на държавата-членка по произход за всяка оздравителна мярка, по възможност още преди предприемането ѝ или, ако не е възможно, веднага след въвеждането ѝ. Надзорните органи на държавата-членка по произход информират веднага надзорните органи във всички други държави-членки за решението да се предприемат реорганизационни мерки, включително за конкретните последици, които биха могли да произтекат от тези мерки.

Член 6

Публикуване

1. Когато е възможно обжалване в държавата-членка по произход срещу някоя реорганизационна мярка, компетентните органи на държавата-членка по произход, управителят или всяко друго оправомощено лице за тази цел в държавата-членка по произход правят публично достъпно решението относно реорганизационните мерки, съгласно процедурите за публикуване в държавата-членка по произход по отношение на публичността и обнародването, и от друга страна, като публикуват, веднага щом

стане възможно, в *Официален вестник на Европейските общности*, извлечение от документа, с който се въвежда оздравителната мярка. Надзорните органи на всяка друга държава-членка, които са били информирани за решението, отнасящо се до реорганизационните мерки, съгласно член 5 могат да осигурят оповестяването на това решение на тяхна територия по начин, който сметнат за подходящ.

2. Публикуването, визирано в параграф 1, следва да посочи компетентния орган на държавата-членка по произход и приложимия закон съгласно член 4, параграф 2, както и посочения ликвидатор, ако вече има такъв. Обнародването става на официалния или на някой от официалните езици на държавата-членка, където се публикува информацията.

3. Реорганизационните мерки се прилагат независимо от разпоредбите, които се отнасят до публикацията, разпоредби формулирани в параграфи 1 и 2, и са валидни изцяло спрямо кредиторите, освен ако компетентните органи на държавата-членка по произход или законодателството на тази страна не са предвидили нещо друго.

4. Когато реорганизационните мерки засягат изключително правата на акционерите, съдружниците или заетите лица в застрахователното дружество, разглеждани като такива, настоящият член не се прилага, освен ако приложимият закон за тези мерки не разпорежда нещо друго. Компетентните органи определят начина, по който се информират заинтересованите страни, които са засегнати от действието на реорганизационните мерки, съгласно релевантното законодателството.

Член 7

Информация за познатите кредитори — Право да се представят документите за вземания

1. Когато законодателството на държавата-членка по произход изисква предявяване на вземането с цел неговото признаване или предвижда задължително уведомяване на оздравителната мярка до кредиторите, чието обичайно пребиваване, местоживеене или седалище се намира в същата държава, компетентните органи на държавата-членка по произход или управителят информират също известните кредитори, чието постоянно пребиваване, пребиваване или седалище се намира в друга държава-членка, съгласно процедурите, предвидени в член 15 и член 17, параграф 1.

2. Когато законодателството на държавата-членка по произход предвижда правото за кредиторите, чието обичайно пребиваване, местоживеене или седалище се намира в тази държава, да заявят вземанията си или да предоставят наблюдения и забележки относно техните вземания, кредиторите, чието обичайно пребиваване, местоживеене или седалище се намира в друга държава-членка, се ползват също от това право съгласно процедурите, предвидени в член 16 и член 17, параграф 2.

ДЯЛ III

ПРОЦЕДУРИ ПО ЛИКВИДАЦИЯ

Член 8

Откриване на процедурата по ликвидация - Информиране на надзорните органи

1. Единствено компетентните органи на държавата-членка по произход са оправомощени да вземат решение относно откриването на процедура за ликвидация на застрахователно дружество, включително на неговите клонове в други държави-членки. Това решение може да се вземе без да се вземат или след приемането на реорганизационните мерки.

2. Решението за откриване на процедура за ликвидация на застрахователно дружество, включително на неговите клонове в други държави-членки, взето и произнесено съгласно законодателството на Държавата-членка по произход, се признава и е валидно без никаква формалност, на територията на всички други държави-членки, и има същото действие и последици от момента, в който това действие и последици се проявят в държавата-членка, където е открита процедурата.

3. Надзорните органи на държавата-членка по произход се информират веднага по спешност за решението за откриване на процедура за ликвидация, по възможност преди откриването на тази процедура или, ако не е възможно, веднага след това. Надзорните органи на държавата-членка по произход информират по спешност надзорните органи във всички други държави-членки за решението за откриване на процедура за ликвидация, включително и за конкретните последици, които биха могли да произтекат от тази процедура.

Член 9

Приложим закон

1. Решението за откриване на процедура за ликвидация на дадено застрахователно дружество, процедурите за ликвидация и техните последици са регламентирани със закони, наредби и административни разпоредби, приложими в държавата-членка по произход, освен ако има други разпоредби в членове 19 до 26.

2. Законодателството на държавата-членка по произход урежда по-специално:

а) активите, които са част от имуществото и третирането на придобитите активи от застрахователното дружество или чиято собственост му е била прехвърлена след откриването на процедурата за ликвидация;

б) съответните правомощия на застрахователното дружество и на ликвидатора;

в) условията за възможностите за оспорване на компенсация;

г) действието и последиците от процедурата за ликвидация върху текущите договори, по които застрахователното дружество е страна;

д) действието и последиците от процедурата за ликвидация върху индивидуалните искове, с изключение на текущото инстанционно производство, както е предвидено в член 26;

е) вземанията, които следва да се заявят по пасива на застрахователното дружество и съдбата на вземанията, породени след откриването на процедурата за ликвидация;

ж) правилата относно заявяването, проверката и признаването на вземанията;

з) правилата за разпределение на получените средства от реализацията на имуществото, йерархичното класиране на вземанията и правата на кредиторите, които отчасти не са били заинтересовани след откриването на процедурата за ликвидация по силата на вещното право или въз основа на действието на компенсация;

и) условията и последиците от преустановяване на процедурата за ликвидация, по-специално при случаите на договореност;

й) правата на кредиторите след приключването на процедурата за ликвидация;

к) кой поема разходите и разноските по процедурата за ликвидация;

л) правилата по отношение на невалидността, анулирането или невъзможността да се приложи защита по отношение на актовете, причинили щети на всички кредитори.

Член 10

Третиране на застрахователните вземания

1. Държавите-членки следят застрахователните вземания да се ползват с предимство спрямо другите вземания от застрахователното дружество по силата на една от двете методики или по силата на двете едновременно:

а) що се отнася до представителните активи на техническите резерви, застрахователните вземания се ползват от абсолютно предимство спрямо всяко друго вземане от застрахователното дружество;

б) що се отнася до всички активи на застрахователното дружество, застрахователните вземания се ползват с предимство спрямо всяко друго вземане от застрахователното дружество, с единственото евентуално изключение:

i) вземания, които се полагат на членове на персонала, в качеството им на заети лица;

ii) данъчни вземания на публични органи;

iii) вземания по системата на социално осигуряване;

iv) вземания по отношение на активите, предмет на вещни права.

2. Без да засяга параграф 1, държавите-членки могат да предвидят, че всички или част от разноските в резултат на процедурата по ликвидацията, по смисъла на националното им законодателство, се ползват с предимство спрямо застрахователните вземания.

3. Държавите-членки, които са възприели метода, предвиден в параграф 1, буква а), изискват от застрахователните дружества да въведат и водят редовно специален регистър, съгласно разпоредбите, които фигурират в приложението.

Член 11

Суброгация на гаранционната схема

Държавата-членка по произход може да предвиди, че когато една система за гаранция, установена в тази държава-членка, е заменена в правата на застрахователните вземания, вземанията по системата не се ползват от разпоредбите на член 10, параграф 1.

Член 12

Представяне на вземанията с предимство чрез активите

Чрез дерогация от член 18 от Директива 73/239/ЕИО и член 21 от Директива 79/267/ЕИО, държавите-членки, които прилагат методиката, предвидена в член 10, параграф 1, буква б) на настоящата директива, изискват от всяко застрахователно дружество вземанията, които могат да имат предимство по отношение на застрахователните вземания съгласно член 10, параграф 1, буква б) и които са регистрирани в счетоводните книги на застрахователното дружество, да бъдат представяни във всеки един момент и независимо от евентуално прекратяване или ликвидация чрез активите, посочени в член 21 от Директива 92/49/ЕИО и член 21 от Директива 92/96/ЕИО.

Член 13

Отнемане на разрешителното

1. Когато за откриването на производство по ликвидацията е взето решение срещу застрахователното дружество, разрешителното му се отнема, освен при необходимост, като тази визирана в параграф 2, съгласно предвидената процедура в член 22 от Директива 73/239/ЕИО и в член 26 от Директива 79/267/ЕИО, ако разрешителното не е било отнето преди това.

2. Отнемането на разрешителното по силата на параграф 1 не е пречка за ликвидатора или за всяко друго лице, оправомощено за

това от компетентните органи, да продължи с някои от дейностите на застрахователното дружество при положение, че това е необходимо или подходящо за нуждите на ликвидацията. Държавата-членка по произход може да предвиди тези дейности да се извършват със съгласието и под контрола на надзорните органи на държавата-членка по произход.

Член 14

Публикуване

1. Компетентният орган, ликвидаторът или всяко лице, определено за тази цел от компетентните органи, осигурява публикуване на решението за започване на процедурата по ликвидацията съгласно процедурите, предвидени в държавата-членка по произход по отношение на публикацията, така също и на публикуването на извлечение от решението за ликвидация в *Официален вестник на Европейските общности*. Надзорните органи на всички други държави-членки, които са информирани за откриването на процедурата по ликвидацията съгласно член 8, параграф 3, могат да осигурят публикуването на това решение на тяхна територия по начин, който преценят за подходящ.

2. Публикуването на решението за откриване на процедурата по ликвидацията, визирана в параграф 1, също така специфицира компетентния орган на държавата-членка по произход, закона, който се прилага, както и посочения ликвидатор. То се извършва на официалния или на някой от официалните езици на държавата-членка, където се публикува информацията.

Член 15

Информиране на известните кредитори

1. Когато се открие процедурата по ликвидацията, компетентните органи на държавата-членка по произход, ликвидаторът или всяко лице, определено за тази цел от компетентните органи уведомяват известните кредитори веднага и всеки индивидуално с писмо - кредиторите, чието обичайно пребиваване, местоживеене или седалище е в друга държава-членка.

2. Уведомяването, посочено в параграф 1, включва по-специално сроковете, които следва да се спазват, санкциите, предвидени по тези срокове, органа или институцията, оправомощени да получат представеното вземане или забележките относно вземанията, както и другите предписани мерки. Уведомяването посочва също така дали кредиторите, чиито вземания са гарантирани с предимство или вещно обезпечение, следва да заявят своето вземане. В случая със застрахователните вземания, уведомяването посочва също действието на процедурата по ликвидацията по отношението на застрахователните договори, особено датата, на която застрахователните договори или операциите престават да действат и правата и задълженията на застрахования относно договора или операцията.

Член 16

Право за заявяване на вземанията

1. Всеки кредитор, чието обичайно пребиваване, местоживеене или седалище е в държава-членка, различна от държавата-членка по произход, включително публичните органи на държавите-членки, има право да предяви вземанията си или да представи писмено съображенията си по отношение на вземанията.

2. Вземанията на всички кредитори, чието обичайно пребиваване, местоживеене или седалище са в друга държава-членка, различна от държавата-членка по произход, включително посочените по-горе органи, се ползват със същото отношение и същото класиране като равностойните вземания, подлежащи на представяне от страна на кредиторите, чието обичайно пребиваване, местоживеене или седалище е в държавата-членка по произход.

3. С изключение на случаите, когато законът на държавата-членка по произход предвижда друго, кредиторът изпраща копие от надлежната документация, ако има такава, и посочва естеството на вземането, датата на договарянето и възникването му и размера му, ако иска за това вземане предимство, вещно обезпечение или резерва по собствеността, и какви активи са обезпечени, по които претендира. Не е необходимо да се посочва предимството за застрахователните вземания по смисъла на член 10.

Член 17

Езици и форма

1. Информацията в писмото, предвидено в член 15, се представя на официалния език на държавата-членка по произход или на един от официалните езици на тази държава. За тази цел се използва формуляр, на който е написано на всички официални езици на Европейската общност горе, на бланката: „Покана за предявяване на вземане. Спазете срока“ или когато законите в държавата-членка по произход предвиждат представянето на съображения по вземанията: „Покана да се представят съображения по вземанията. Спазвайте срока“.

Въпреки това, когато известен кредитор има застрахователно вземане, информацията в уведомлението по член 15 се изготвя на официалния език на държавата-членка, където той има обичайно пребиваване, местоживеене или седалище, или на някой от официалните езици на тази държава.

2. Всеки кредитор, чието обичайно пребиваване, местоживеене или седалище е в друга държава-членка, различна от държавата-членка по произход, може да предяви вземанията си или да представи съображенията си по отношение на вземанията си, на официалния език на тази държава-членка или на някой от официалните езици на тази държава. В този случай, обаче, предявяването на вземането му или представянето на съображенията по отношение на вземането му следва съответно да са озаглавени „Предявяване на вземане“ или „Представяне на съображенията по вземането“ на официалния език на държавата-членка по произход или на някой от официалните езици на тази държава.

Член 18

Редовно информиране на кредиторите

1. Ликвидаторите информират редовно кредиторите, по подходящ начин, особено що се отнася до развитието на производството по ликвидацията.

2. Надзорните органи на държавите-членки могат да изискват информация от надзорните органи на държавата-членка по протичането на процедурата по ликвидацията.

ДЯЛ IV

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ ЗА РЕОРГАНИЗАЦИОННИТЕ МЕРКИ И ПРОЦЕДУРИТЕ ПО ЛИКВИДАЦИЯТА

Член 19

Действие върху някои договори и права

Чрез дерогация от членове 4 и 9, действието на приетите реорганизационни мерки или откриването на процедурата по ликвидацията върху договорите и по-долу посочените права се ръководят от следните правила:

а) Трудовите договори и трудовите правоотношения са регламентирани изключително по закона на държавата-членка, който е приложим за договорните или трудовите правоотношения;

б) Договор, предоставящ правото на ползване на недвижим имот или на неговото придобиване, се урежда изключително по закона на държавата-членка, на територията на която се намира недвижимата собственост;

в) Правата на застрахователното дружество върху недвижим имот, кораб или самолет, които са вписани в държавен регистър, се урежда по закона на държавата-членка, в която се води законосъобразно този регистър.

Член 20

Вещни права на трети лица

1. Приемането на реорганизационните мерки или откриването на процедурата по ликвидацията не засягат вещните права на кредиторите или на трето лице по отношение на материалните и нематериалните блага, недвижими или движими - едновременно определени имущества и всички неопределени имущества, чийто състав подлежи на промяна - принадлежащи на застрахователното дружество и които се намират, в момента на приемането на тези мерки или на откриването на процедурата по прекратяването и ликвидацията, на територията на друга държава-членка.

2. Правата, предвидени в параграф 1, са следните:

а) Правото да се разполага с активите или да бъдат реализирани и да се получи удовлетворение от доходите от тези активи, по-специално по силата на гаранция или ипотека;

б) Изключителното право за получаване на вземането, по-специално по силата на изискване на гаранцията или прехвърлянето на това вземане в качеството на обезпечение;

в) Правото да се изиска имуществото и/или да се иска неговото реституиране от всеки, който го притежава или го ползва срещу волята на този, който има правата върху него;

г) Вещното право за ползване от ползите на имуществото.

3. Като вещно право се счита правото, вписано в държавния регистър и подлежащо на оспорване на трети лица, което позволява да се получи вещното право по смисъла на параграф 1.

4. Параграф 1 не е пречка за предявяване на искове за нищожност, унищожаемост или непротивопоставимост на основание член 9, параграф 2, буква л).

Член 21

Запазена част

1. Приемането на реорганизационни мерки или откриването на производство по ликвидация на застрахователно дружество, купуващо активи, не накърнява правата на продавача, основани на запазена част, когато този имот се намира, по време на приемането на тези мерки или на откриването на тази процедура, на територията на държава-членка, различна от държавата, където са приети тези мерки или е открито това производство.

2. Приемането на реорганизационни мерки или откриването на производство по ликвидация на застрахователно дружество, продаващо активи, след предаването им, не представлява причина за анулиране или преустановяване на продажбата и не е пречка за придобиването от страна на купувача на собствеността на продадените активи, когато те се намират, в момента на приемането на тези мерки или на откриването на тази процедура, на територията на държава-членка, различна от държавата, където са приети тези мерки или се открива тази процедура.

3. Параграфи 1 и 2 не са пречка за предявяване на искове на основание невалидност, анулиране или невъзможност да се приложи защита, съгласно член 9, параграф 2, буква л).

Член 22

Компенсиране

1. Приемането на реорганизационни мерки или откриването на процедура по ликвидация не накърнява правото на кредитора да се позове на компенсирането на неговото вземане с вземането на застрахователното дружество, когато това компенсиране е разрешено от закона, който се прилага за вземането на застрахователното дружество.

2. Параграф 1 не е пречка за предявяване на искове на основание невалидност, анулиране или невъзможност да се приложи защита, съгласно член 9, параграф 2, буква л).

Член 23

Регулирани пазари

1. Без да засяга член 20, действието на реорганизационна мярка или откриването на процедура по ликвидация по отношение на правата и задълженията на участниците в регулиран пазар се ръководи изключително от приложимия закон за посочения пазар.

2. Параграф 1 не е пречка за предявяване на искове на основание невалидност, анулиране или невъзможност да се приложи защита съгласно член 9, параграф 2, буква л), за да не се вземат предвид плащания или други операции по силата на закона, който се прилага за посочения пазар.

Член 24

Актове за нанесени щети

Член 9, параграф 2, буква л) не се прилага, когато лицето, което се е възползвало от съдебен акт за нанесени щети на всички кредитори, е доказало следното:

а) посоченият акт е подчинен на закона на държава-членка, различна от държавата-членка по произход, и че

б) този закон не позволява, по никакъв начин, да се атакува този акт в съответното дело.

Член 25

Защита на трети лица-купувачи

Когато, чрез сключен акт след приемането на реорганизационни мерки или откриването на процедура по ликвидация, застрахователното дружество отстъпва, срещу заплащане:

а) недвижим имот;

б) кораб или самолет, подлежащи на вписване в държавния регистър; или

в) ценни книги или акции, чието наличие или прехвърляне предполага вписването в регистър или по предвидена от закона сметка или които са депозирани в депозитна централна система, регламентирана от законите на държава-членка,

валидността на този акт се ръководи от закона на държавата-членка, на територията на която този недвижим имот се намира или под чиято власт е регистърът, сметката или депозитната система.

Член 26

Текущо съдебно производство

Действието на реорганизационните мерки или на процедурата по прекратяването и ликвидацията върху текущо съдебно производство относно активи или право, което е отнето на застрахователното дружество, се регламентира изключително от законите на държавата-членка, където делото тече.

Член 27

Управители и ликвидатори

1. Назначаването на управител или на ликвидатор се извършва чрез представянето на копие, нотариално заверено като вярно с оригинала, на решението, с което е назначено лицето или чрез някакво друго удостоверение, издадено от компетентните органи на държавата-членка по произход.

Може да се изиска превод на официалния език или на някой от официалните езици на държавата-членка, на територията на която управителят или ликвидаторът следва да упражни задълженията си. Не се изисква легализация или друга подобна формалност.

2. Управителите и ликвидаторите са упълномощени да упражняват на територията на всички държави-членки и то като прилагат всичките си пълномощия, за които са били овластени в държавата-членка по произход. Лица, натоварени със задължението да ги подпомагат или при необходимост да ги представляват, могат да бъдат определени съгласно законодателството на държавата-членка по произход, в провеждането на реорганизационните мерки или в процедурата по прекратяването и ликвидацията, по-специално в държавата-членка по приемането и особено за оказване на помощ при разрешаване на евентуалните трудности, с които се сблъскват кредиторите в държавата-членка по приемането.

3. В упражняването на правомощията си съгласно законодателството на държавата-членка по произход, управителят или ликвидаторът спазва законите на държавите-членки на територията на които ще действа, особено по отношение на процедурите по реализирането на имуществото и по отношение информирането

на заети лица. Тези правомощия не могат да включват прибягване към сила или правото да се произнася по спор или разногласие.

Член 28

Вписване в държавния регистър

1. Управителят, ликвидаторът или всеки друг орган или лице, надлежно оправомощено в държавата-членка по произход, може да поиска реорганизационна мярка или решението по откриване на процедурата по прекратяването и ликвидацията да бъдат вписани в поземления дневник, в търговския регистър или във всеки друг държавен регистър, който се води в другите държави-членки.

Въпреки това, обаче, ако някоя държава-членка предвижда задължително вписване, органът или лицето, визирано в първа алинея, взема необходимите мерки, за да осигури това вписване.

2. Разходите по вписването се разглеждат като разходи и разноски по производството.

Член 29

Професионална тайна

Всички лица, призовани да получат или дадат информации в рамките на комуникационните процедури, предвидени в членове 5, 8 и 30, са задължени да пазят професионалната тайна, така както е предвидено в член 16 от Директива 92/49/ЕИО и в член 15 от Директива 92/96/ЕИО, с изключение на съдебните органи, за които се прилагат действащите национални разпоредби.

Член 30

Клонове на застрахователни дружества от трети страни

1. Независимо от дефинициите в член 2, букви д), е) и ж) и с цел прилагането на разпоредбите по настоящата директива за реорганизационните мерки и за процедурата по прекратяването и ликвидацията на клон, който се намира в държава-членка на застрахователно дружество, чието седалище се намира извън Общността, някои понятия тълкуваме по следния начин:

а) „държава-членка по произход“ означава държавата-членка, в която клонът е получил разрешителното по смисъла на член 23 от Директива 73/239/ЕИО и на член 27 от Директива 79/267/ЕИО, и

б) „надзорни органи“ и „компетентни органи“, органите на държавата-членка, в която клонът е получил това разрешително.

2. Когато застрахователното дружество е установило седалището си извън Общността и има клонове, установени в повече от една държава-членка, всеки клон се ползва с индивидуален статут при прилагането на настоящата директива. Компетентните органи и надзорните органи на тези държави-членки, както и управителите и ликвидаторите се стремят да координират действията си.

Член 31

Прилагане на настоящата директива

1. Държавите-членки приемат необходимите законови, подзаконови и административни разпоредби, за да приведат законодателството си в съответствие с настоящата директива преди 20 април 2003 г. Те незабавно информират Комисията за това.

Когато държавите-членки приемат такива разпоредби, в тях се отбелязва позоваването към настоящата директива или то се прилага към тях при официалното им публикуване. Начините, по които се прави позоваването, се определят от държавите-членки.

2. Националните разпоредби, приети за прилагането на настоящата директива, се прилагат само за реорганизационните мерки или за процедурите по ликвидацията, приети или открити след датата, визирана в параграф 1. Приетите реорганизационни мерки или откритите процедури по ликвидацията преди тази дата продължават да се ръководят от закона, който се е прилагал в момента на тяхното вземане или откриване.

3. Държавите-членки предоставят на Комисията текста на основните разпоредби от вътрешното право, които приемат в обсега на материята, уредена с настоящата директива.

Член 32

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила от датата на нейното официално публикуване в *Официален вестник на Европейските общности*.

Член 33

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 19 март 2001 година.

За Европейския парламент	*За Съвета*
Председате	*Председател*
N. FONTAINE	A. LINDH

ПРИЛОЖЕНИЕ

СПЕЦИАЛЕН РЕГИСТЪР СЪГЛАСНО ЧЛЕН 10, ПАРАГРАФ 3

1. Всяко застрахователно дружество следва да води в адреса си на управление специален регистър за активите, представляващи техническите резерви, изчислени и вложени съгласно нормативната система на държавата-членка по произход.

2. Ако застрахователното дружество упражнява едновременно дейности за имуществените застраховки и за застраховка живот, то в своето седалище дружеството следва да води отделен регистър за всяка от дейностите. И все пак, когато някоя държава-членка разрешава на дружеството да упражнява дейностите по застраховка живот и да покрива всички рискове, посочени в точки 1 и 2 от приложение А към Директива 73/239/ЕИО, тя може да предвиди възможността за тези застрахователни дружества да водят само един регистър за всички негови дейности.

3. Във всеки момент общата сума на вписаните активи, изчислени съгласно нормативната уредба на държавата-членка по произход, следва да бъде поне равна на сумата на техническите резерви.

4. Когато дадени активи са вписани в регистъра и са утежнени с вещно право в полза на кредитор или на трето лице, в резултат на което те не са на разположение за покриване на задълженията на част от размера на тези активи, в регистъра се отразява това положение и не се взема предвид сумата, с която не може да се разполага, когато се изчислява общата сума по точка 3.

5. Когато дадени активи са използвани, за да покрият технически резерви, са утежнени от вещно право в полза на кредитор или на трето лице без да отговарят на условията на точка 4 или когато такива активи са отчислени/предназначени за резерв за собственост в полза на кредитор или трето лице, или когато кредитор е в правото си да поиска обезщетение за неговото вземане с това на застрахователното дружество, в случай на прекратяване и на ликвидация на застрахователното дружество, съдбата на тези активи, що се отнася до методиката, предвидена в член 10, параграф 1, буква а), се определя от законодателството на държавата-членка по произход, освен когато за посочените активи се прилагат членове 20, 21 или 22.

6. Списъкът на активите, вписани в регистъра съгласно точки от 1 до 5, не следва да бъде поставян под въпрос от момента на откриването на процедурата по ликвидацията, както и не може да се нанася никаква поправка в регистрите без разрешение на съответния компетентен орган, с изключение на корекции от чисто технически характер.

7. Независимо от точка 6, ликвидаторите следва да добавят към посочените активи получените финансови приходи по тях, както и сумата от чистата сума по премиите, изплатени и събрани в дадената дейност между момента на откриването на процедурата по прекратяването и ликвидацията и изплащането на застрахователните вземания или до момента на прехвърляне на портфейла.

8. Ако доходите от реализацията са по-ниски от тяхната оценка в регистъра, ликвидаторите следва да бъдат задължени да оправдаят това състояние и да дадат обяснения пред компетентните органи на държавата-членка по произход.

9. Надзорните органи на държавите-членки следва да предприемат подходящи мерки, за да осигурят пълно прилагане на разпоредбите по настоящото приложение.